

- Велика кількість об'єктів інфраструктури, тісні зв'язки та щільність населення, зосереджені у великих містах, представляють безпрецедентну загрозу для сталого розвитку країни, що слід розглядати як проблему безпеки.

- Що стосується інфраструктурних систем, необхідно вивчити безпеку об'єктів інфраструктури разом (всєбічно), щоб розробити плани реагування на потенційні теракти.

- Питання модернізації інфраструктурних мереж життєзабезпечення великих міст, очевидно, не може бути вирішене в рамках економічно обґрунтованих рішень.

Список використаних джерел

1. World urbanization prospects, the 2011 Revision. – UN, Dep. of economic and social affairs, 2012. <http://esa.un.org/unup>

2. Kabisch N. Urban population development in Europe, 1991-2008: The examples of Poland and the UK / N. Kabisch, D. Haase, A. Haase // Int. J. Urban and Regional Research. – 2012. – 36(6). – P. 1326 – 1348.

3. Розум, Р. І. Удосконалення планування територій населених пунктів через планування їх інфраструктури [Текст] / Р. І. Розум // Сучасний стан науки в сільському господарстві та природокористуванні: теорія і практика: зб. тез доп. Міжнар. наук. Інтернет-конф. [м. Тернопіль, 20 листоп. 2020 р.]: ЗУНУ, 2020. - С. 142-143.

4. Rozum R.I. State and problems of planning of engineering infrastructure of territories / R.I. Rozum // SWorld Journal, Issue No13 (Volnat PE, Minsk, 2017) С. 31-35.

5. SOCIAL RESPONSIBILITY AS A SOCIAL COMPONENT OF THE SYSTEM OF SOCIAL AND ECONOMIC PROTECTION OF BUSINESS ENTITIES BO Yazlyuk, OY Furman - SCIENTIFIC BULLETIN OF POLISSIA, Випуск 4, 2016, С. 44-50

6. Прикладний економічний механізм управління регіональними інвестиційно-інноваційними проектами / БО Язлюк // Економічна думка ТНЕУ – 2015

Олег Влізло

студент,

Західноукраїнський національний університет

ТЕРИТОРІАЛЬНІ ПОТРЕБИ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

Сьогодні виділяють два основних види розселення: міське, зумовлене виникненням і розвитком міст і селищ міського типу; сільське, пов'язане з розвитком різних сільських поселень (сіл, хуторів та інших селищ сільського типу). Серед основних видів розселення залежно від економічних, природних, демографічних й інших специфічних умов виділяють низку різновидів

Найважливішою характеристикою розселення, як зазначалося раніше, є також його форма. Прийнято розрізняти дві основні форми розселення: автономну і групову.

Підвищення щільності мережі міст і посилення різноманітних взаємозв'язків між ними призводять до розвитку міських агломерацій.

Усі населені пункти України поділяються на два види: міські, до яких належать міста й селища міського типу, та сільські (с.м.т.) – це селища, дачні поселення, хутори.

Більшість міст України належать до категорії малих (330) і середніх (54 міста). Малі й середні міста переважно є центрами однойменних адміністративних районів.

Великих міст в Україні налічується 40, з них 16 розташовані на Донбасі та у Республіці Крим. До категорії найзначніших в Україні відносять п'ять міст: Київ, Харків, Дніпропетровськ, Донецьк та Одеса.

До міських поселень відносять також і селища міського типу (с.м.т.). Тобто поселення із населенням до 10 тис. чоловік, з яких більше 85% населення зайняте в сільському господарстві.

Відповідно до характеру функцій, які виконує населений пункт, можна виділити наступні їх види: індустріальні центри; транспортно-обслуговуючі – портові міста, залізничні вузли (питома вага зайнятих у промисловості нижче зайнятих у транспортній галузі); культурно-побутово-обслуговуючі – туристичні центри, міста-музеї, оздоровчі центри (понад 10% працездатного населення зайняте в сфері охорони здоров'я); наукові центри; сільськогосподарські. Необхідно зауважити, що більшості міст є характерна поліфункціональність.

Виникнення й розвиток населених місць безпосередньо пов'язані з розвитком продуктивних сил країни, що створюють місця праці. Фактори, що безпосередньо впливають на виникнення нового населеного пункту або розвиток існуючого міста чи селища, називаються містоутворюючими.

Містоутворюючими факторами є підприємства та організації, що пов'язані з масштабами розвитку міста, його економічним профілем, використанням трудових ресурсів, вплив на систему розселення. До такого роду підприємств та організацій належать:

- Промислові підприємства, продукцію яких переважно споживають за межами певного міста.

- Організації та установи сфери обслуговування, область впливу яких виходить за межі населеного пункту.

- Капітальне будівництво. До даної групи відносять персонал підприємств, які проводять усі види нового й реконструктивного будівництва, а також підприємства будівельної галузі.

- Зовнішній транспорт.

- Підприємства сільськогосподарського виробництва.

Підприємства та організації перелічених галузей задовольняють потреби соціально-економічної системи вищого рангу – області, регіону, держави.

Сучасна містобудівна діяльність має плановий характер. Це, насамперед, означає, що будь-який населений пункт мусить мати генеральний план розвитку, проекти детального планування й забудови житлових і промислових районів, міського центру, зон відпочинку, а також комплексні схеми розвитку транспортних й інженерних систем, озеленення, проекти забудови й благоустрою вулиць, площ і набережних.

Сучасне містобудування бере до уваги той факт, що місто постійно розширює свої межі, розвивається, видозмінює свою структуру й вигляд. Це потребує спостереження за процесами розвитку й динамікою станів.

Оцінка територіальних ресурсів ґрунтується на комплексному дослідженні стану всієї території: як забудованої, так і незабудованої. При цьому, оцінюють увесь природно-ресурсний потенціал, можливості розвитку транспортної, інженерної, соціальної й виробничої інфраструктури.

Розробку проекту планування населеного пункту починають з вибору території для будівництва. У випадку, коли розширюють межі вже існуючого населеного пункту, обирають нові території для розвитку житлової забудови й розміщення інших видів будівництва.

Список використаних джерел

1. Розум, Р. І. Удосконалення планування територій населених пунктів через планування їх інфраструктури [Текст] / Р. І. Розум // Сучасний стан науки в сільському господарстві та природокористуванні: теорія і практика: зб. тез доп. Міжнар. наук. Інтернет-конф. [м. Тернопіль, 20 листоп. 2020 р.]: ЗУНУ, 2020. - С. 142-143.
2. Розум, Р.І. Планування території населених пунктів з врахуванням особливостей їх інженерної інфраструктури [Текст] / Р. І. Розум, М. В. Буряк // Управління та раціональне використання земельних ресурсів в новостворених територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення: Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (Херсон, 04-05 березня 2020 року). –Херсон: ХДАУ, 2020. –С. 185-187.
3. Брич В.Я., Федірко М.М., Артемчук Т.О. Трансформація організаційної структури енергокомпанії //Економічний аналіз. – 2017. – Т. 27. – №. 3. – С. 166-172.
4. Розум,Р.І. Інженерна інфраструктура територій у політиці регіонального розвитку/ Р. І. Розум // Вплив кліматичних змін на просторовий розвиток територій Землі: наслідки та шляхи вирішення: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції [Херсон, 11-12 червня 2020 року]. Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2020.–С. 264-266.
5. Rozum R.I. State and problems of planning of engineering infrastructure of territories / R.I. Rozum // SWorld Journal, Issue No13 (Yolnat PE, Minsk, 2017) С. 31-35.
6. Rozum R.I., Vitroviy A.O., Buriak M.V. Planning of engineering infrastructure of territories Modern scientific researches № 12-1 Yolnat PE, Minsk, Belarus 2020. С.64-67.